

Laura Rosel: «Espero que els polítics siguin capaços de mantenir-nos al marge de la seva disputa»

La periodista pren el relleu de Mònica Terribas al capdavant d'"El Matí de Catalunya Ràdio" amb l'objectiu i l'"obligació" d'oferir als oients un programa "de primera"

Laura Rosel, a la redacció de Catalunya Ràdio. | Catalunya Ràdio.

Laura Rosel (Sabadell, 1980) afronta aquest proper dilluns, 31 d'agost, la tasca titànica de prendre el relleu de Mònica Terribas. Ho fa amb "molt d'honor" i "respecte absolut" per la seva predecessora i sent conscient del repte "immens" -no sabia dir si el més gran de la seva carrera perquè "fa de mal comparar"- que suposa dirigir i presentar el programa rei de l'emissora pública de Catalunya.

En aquesta entrevista amb **NacióDigital** avança alguns dels canvis que hi haurà en el nou *Matí de Catalunya Ràdio*, envia un missatge clar a tots aquells polítics que vulguin ficar cullerada als mitjans públics i explica, entre altres coses, com acabarà amb la figura clàssica del tertulià en el seu programa.

- Com està? Preparada?

- No està mai ningú preparat per fer una cosa així per primer cop. Estic molt il·lusionada, això sí. I amb moltes ganes, també.

- I nervis, m'imagino.

- No són nervis, són ganes de començar. D'arrencar i de superar el primer dia, perquè hi ha com molta pressió. Tothom està sempre molt pendent del primer dia, però després ve el segon, i el tercer... és una carrera de fons. Està clar que si em demanes què hi haurà el primer dia a les 5.50h del matí, seran nervis, sense cap mena de dubte. Ara, però, sobretot són ganes immenses de posar en marxa tot el que hem preparat.

- El primer dia hi haurà nervis, i son, m'imagino. S'està aclimatant d'alguna manera per començar a matinar?

- De forma voluntària i conscient, no. Però el cos o el cervell, o els dos alhora, s'han conjurat per no deixar-me dormir. Fa dues setmanes, des que estem amb la preparació més intensa del programa, que dormo molt menys. Bàsicament, perquè el cap em va a 1.000. Fa dies que em desperto abans que soni el despertador.

- A partir de dilluns, aquest despertador, a quina hora?

- Molt d'hora, molt [riu]. A mitjanit, quan tothom dorm. La nit es convertirà en res, en una pessigada.

"Anirem a buscar sempre les veus especialitzades de cada tema. Volem fugir del tertulià estrella que, en comptes d'entendre-hi, parla de tot i ja està"

- Amb quins primers objectius afronta la nova etapa?

- D'entrada, fer que tot funcioni com ho tenim plantejat. Que la nova organització que tenim als matins encaixi. Que jo encaixi amb l'equip i l'equip encaixi amb mi. I, sobretot, no fallar a l'audiència. Aconseguir oferir el que els oients de Catalunya Ràdio es mereixen: una ràdio de primera i un *Matí de Catalunya Ràdio* de primera. És el meu objectiu, però també la meva obligació.

- Horitzons d'audiència tipus "acabar amb el lideratge de RAC1", entenc, encara no, oi?

- No, a més, ens estariem fent trampes a nosaltres mateixos si em plantegés com a objectiu d'aquesta temporada fer el sorpasso a RAC1. A la ràdio, per sort, els tempos són més llargs. Perquè una cosa s'estabilitzi, necessita temps. No com a la televisió, que en aquest cas és tot més immediat. Necessitem temps tots. L'audiència, nosaltres, l'emissora i jo personalment per aclimatar-nos. És una carrera de fons.

- Els oients habituals d'*El Matí de Catalunya Ràdio* es trobaran molts canvis amb Laura Rosel?

- El canvi principal, per ara, és el de la persona que hi haurà cada matí saludant-los. El més important per mi és que la ràdio va i que l'estructura que hi ha darrere i els recursos són sòlids i potents. Per tant, el que es trobaran els oients és, bàsicament, la seva ràdio de sempre. A partir d'aquí, intentarem ajustar aquest vestit que fins ara duia la Mònica a les meves mides. I jo fer-me el programa meu, amb l'estil de ràdio que a mi m'agrada, el que sé fer i em sento còmoda.

Laura Rosel, en la presentació de la nova temporada de Catalunya Ràdio. Foto: Catalunya Ràdio

- Canvis n'hi haurà segur, però.

- Sí, clar. Els oients notaran canvi de to, canvis en la manera de presentar continguts. Al final, però, el que hem de fer, que feia la Mònica, és estar al peu del canó, complir amb el servei públic d'explicar a la gent què està passant i donar eines per interpretar-ho.

- Canvis de to, de continguts... també en els noms dels tertulians, per exemple? En un programa tan llarg, tan lligat a l'actualitat, aquesta figura hi juga un paper clau.

- La passió que tenim en aquest país per les tertúlies en els mitjans no deixarà de sorprendre'm mai. En sóc conscient i no és una cosa que canviarem ara, però espero que tard o d'hora ho puguem fer. Un dels reptes que tenim és tenir taules d'anàlisi en què s'aporti realment alguna cosa més, contingut útil i punts de vista diferents. Per aconseguir-ho, necessitem tenir gent en aquestes taules que no entengui de tot, que entengui del que entén, del que és especialista. Anirem a buscar sempre les veus especialitzades de cada tema. Volem fugir del tertulià estrella que, en comptes d'entendre-hi, parla de tot i ja està. I anar a buscar persones que puguin parlar amb coneixement de causa de les seves àrees. Per fer-ho, anirem a buscar bàsicament periodistes. És un model que ja fèiem al *Catalunya Nit* i el resultat és molt bo. Vull gent que em digui "jo d'això no te'n puc parlar perquè no hi entenc".

"L'ensurt mediàtic més gran pel que fa exposició pública me'l vaig endur al FAQs"

- Aterra al buc insígnia de la ràdio pública amb Albert Segura de subdirector, que l'hem escoltat aquest estiu als matins. Estan fent bon equip?

- Sí, i tant. Amb l'Albert som de la mateixa quinta, vam coincidir per primera vegada fa força anys a RAC1. Entenem la ràdio de la mateixa manera i, sobretot, entenem el periodisme de la mateixa manera. Parlem el mateix llenguatge i estem treballant molt bé.

- Ha estat a RAC1, a 8tv, a TV3 presentant el FAQs i a Catalunya Ràdio ha copresentat el Catalunya Nit... aquest és el repte més bèstia de la seva carrera?

- Fa de mal comparar. El salt que vaig fer quan vaig entrar al FAQs, d'exposició pública, que la gent et conegui, que et critiquin per les xarxes, va ser immens. L'ensurt gran, per dir-ho d'alguna manera, me'l vaig endur llavors. Em vaig curtir la pell. No en vaig ser prou conscient de fins a quin punt, crec. Ara el repte és enorme, però he vingut a fer ràdio, que és el que m'agrada, i a fer-la bé, tan bé com pugui.

- Prou bé el curs d'estrena: la pandèmia ben lluny d'afluïxar, eleccions a l'horitzó, comicis als Estats Units també...

- Saps què passa? Que portem uns quants anys que no passa mai res del que havia de passar. Els periodistes ens hem acostumat al fet que tot salti pels aires. A partir d'aquí estem construint *El Matí de Catalunya Ràdio*. Partim de la premissa que en qualsevol moment tot pot saltar pels aires. I si passa, haurem de ser hàbils i estarem encantats que sigui així, tot i que esperem que amb motius més optimistes que els darrers. Hem viscut de tot, en política, desastres naturals, atemptats, de tot... però una pandèmia d'aquest abast mundial encara no l'havíem viscut mai.

- Tenint en compte que hi ha eleccions a l'horitzó, li fa por estar al mig de la pugna política entre JxCat i ERC, també presents a la Corpo?

- Espero que els nostres representants polítics siguin capaços de mantenir els mitjans públics al marge de la seva pugna política i electoralista. En tot cas, en un escenari de precampanya electoral, en el *Matí de Catalunya Ràdio* ens devem als nostres oients, que són ells amb els que hem de passar comptes. La ràdio pública és d'ells, de la gent.

"Fa uns quants anys que no passa mai res del que havia de passar. Els periodistes ens hem acostumat que tot salti pels aires. A partir d'aquí estem construint El Matí de Catalunya Ràdio"

- Si substituir Mònica Terribas ja implica prou pressió, haver-ho de fer després de la polèmica per com va marxar, ho fa encara més difícil?

- Prenc el relleu de Mònica Terribas amb molt d'honor, és una professional a la qual admiro que ha deixat el llistó altíssim. Espero arribar a tenir la professionalitat, el rigor i el talent que ella té. Pressió? Tota, però només per prendre-li el relleu, sinó també per dirigir *El Matí de Catalunya Ràdio*, per posar-me davant del micròfon cada dia durant set hores, per intentar ajudar els oients a interpretar l'actualitat en un moment tan dur com aquest, per intentar trobar les claus per entendre tot el que ens està passant. Per tant, totes les pressions.

- Li fa por que aquells engranatges que "grinyolaven" als quals va fer referència Terribas quan va plegar continuïn grinyolant ara?

- És una denúncia que va fer Mònica Terribas en el moment de plegar, després de set temporades. Jo encara no m'he estrenat. Per tant, parlem-ne d'aquí a 7 anys. En tot cas, si aquests mecanismes grinyolen, estic segura que des del moment que es va fer la denúncia, els responsables de fer que s'engreixin, es van posar les piles i hauran fet tot el possible per solucionar-ho.

- Ha parlat amb Terribas? Li ha donat algun consell, truc, ànims...

- Sí, he parlat amb ella. La conversa que vam tenir la mantindré en l'àmbit privat. Però sobretot em va desitjar molta sort i em va dir que gaudís de treballar amb aquest equip, que és fantàstic, que en les dues setmanes que portem treballant junts m'ha quedat clar que és així.

- Per acabar, la ràdio en català ha estat sempre una aposta segura a Catalunya. Fa anys que hi treballa, per què creu que és així?

- Perquè som un país molt de ràdio. Moltíssim. A Catalunya, aixequés una pedra i et surt una emissora. Emissores locals, infinitat de programes... l'oient a Catalunya és molt amant de la ràdio i té molt nivell, és exigent i amb raó. Tant de bo aquesta salut de ferro que té la ràdio en català es mantingui intacta durant molts anys.

Rosel, Gordillo i Segura el dia que es va oficialitzar el relleu de Terribas Foto: ACN

